

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/109/2017
Identifikačné číslo spisu:	1498895698
Dátum vydania rozhodnutia:	20.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1498895698.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu F. U., bývajúceho v M., proti žalovanej X. U., bývajúcej v M., o zrušenie práva spoločného nájmu bytu, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9 C 158/1998, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2015 sp. zn. 10 Co 388/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) uznesením z 26. januára 2015 č. k. 9 C 158/1998-94 zamietol návrh žalobcu na vydanie opravného uznesenia z 11. marca 2014, ktorý žalobca opieral o tvrdenie, že v rozsudku súdu prvej inštancie z 30. apríla 2001 č. k. 9 C 158/1998-45 chýba presná špecifikácia bytovej náhrady, ktorá mala byť poskytnutá žalobcovi s tým, že žalovaná si mala túto svoju povinnosť splniť už pred 13 rokmi, avšak dodnes si ju nesplnila. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 164 O.s.p. a vecne tým, že žalobcom navrhovaná oprava výrokovej časti rozsudku z 30. apríla 2001 č. k. 9 C 158/1998-45 nie je chybou v písaní a počítaní, nejde ani o inú zrejmu nesprávnosť alebo nepresnosť, ktorú by bolo možné subsumovať pod ustanovenie § 164 O.s.p., nakoľko ide o právoplatný rozsudok, ktorý žalobca napadol odvolaním, v ktorom nedostatočnú kvalifikáciu bytovej náhrady nevytkol.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie z 26. januára 2015 č. k. 9 C 158/1998-94 uznesením z 30. septembra 2015 č. k. 10 Co 388/2015-115. Súd prvej inštancie rozhodol podľa odvolacieho súdu vecne správne, keď návrh žalobcu na opravu výroku jeho rozsudku zamietol, nakoľko opravným uznesením sa opravujú zásadne chyby, avšak technického rázu, v žiadnom prípade nie je pod pojem oprava možné subsumovať zmenu výroku opravovaného rozhodnutia, tak ako žiadal žalobca. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v písomnom vyhotovení výroku rozsudku súdu prvej inštancie nedošlo k žiadnej chybe, ani k zrejmej nesprávnosti,

ktorú by bolo možné postupom podľa § 164 O.s.p. opraviť, preto z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie osobne na súde prvej inštancie dňa 9. decembra 2015 z dôvodu, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Namietal zásadné porušenie uznesení súdu prvej inštancie v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p. a § 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p., ktoré videl v nezákonnom postupe súdu prvej inštancie z dôvodu nedodržania obsahu jeho uznesení a ústnych vyjadrení sudcov vynesených na súdnych pojednávaniach a neakceptovaní odporúčenia lekárov na prerušenie súdnych konaní z dôvodu trestného stíhania žalovanej pre vážne poškodenie zdravia žalobcu. Uviedol, že mu uznesenie č. k. 10 Co 388/2015-115 bolo doručované bez akéhokoľvek prípisu a uznesenie č. k. 4 C 24/2014-28 mu zase nebolo do dnešného dňa doručené vôbec. Podľa jeho tvrdenia súdy nižších inštancií vážne porušili Listinu základných práv a slobôd, a to hlavne v článkoch č. 6, č. 11, č. 12, č. 13 a č. 36. Na základe uvedeného preto žiada, aby súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti zabezpečenia náhradného bytu v jeho prospech.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, zastúpená v zmysle (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (9. decembra 2015), t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

8. Dovolaním žalobcu je napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalobcu na opravu výrokovej časti rozsudku z 30. apríla 2001 č. k. 9 C 158/1998-45. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

9. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme je opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo proti potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenia za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

10. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

11. Dovolanie žalobcu nesmeruje proti uzneseniu, ktoré by malo znaky uznesení uvedených vo vyššie vymenovaných ustanoveniach, preto dovolanie podľa § 239 O.s.p. nie je prípustné.

12. Predmetné dovolanie by bolo prípustné, iba ak by v konaní došlo k procesným nedostatkom, ktoré boli uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľ procesné nedostatky v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ktoré by boli spôsobilé privodiť prípustnosť inak neprípustného dovolania, nenamietal a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

13. Dovolateľ namietal, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. z dôvodu, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Dovolací súd uvádza, že iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p. nezakladala zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávacom spore nejde). Samotné totiž prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie bolo v ustanoveniach O.s.p. upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

15. Obdobne do 30. júna 2016 prípustnosť dovolania nezakladalo (a účinky umožňujúce meritórny dovolací prieskum nevyvolávalo) ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

16. Dovolací súd na záver uvádza, že ostatné námietky dovolateľa považuje za neúčelné, neopodstatnené a nesúvisiace s predmetným napadnutým uznesením odvolacieho súdu z 30. septembra 2015 č. k. 10 C 388/2015-115, preto sa nimi vo svojom rozhodnutí nezaoberal.

17. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd jeho dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.